

Kees Draper

Cornelis (Kees) Maria Draper is geboren op 7 mei 1928 in Nijmegen. Hij was de zoon van Franciscus Johannes Draper en Elisa Maria Aleida Wilhelmina van Appeldorn. Hij had een broer en zus.

Hij werd op 19 januari 1938 geïnstalleerd als welp bij de St. Dominicusgroep. Shada Jo Janssen neemt op die dag afscheid als welpenleidster en gaat als Mang verder bij de St. Jorishorde.

Kees werkte in 1944 tijdelijk bij banketbakkerij Strik in de Molenstraat in Nijmegen. Hij was lid van de St. Aloysius-congregatie. Het gerucht ging op 22 februari '44 dat er bommen in de Ooy vielen. Kees wilde samen met een vriend gaan kijken. Op het Kelfkensbos is hij omgekomen. Op 22 februari kwamen 4 leden van de congregatie om bij de bombardementen. Kees werd begraven op de katholieke begraafplaats aan de Daalseweg.

Meer informatie

[Overlijden Cornelis Maria Draper op 22 februari 1944 te Nijmegen »](#)

[Open Archieven](#)

[De Tijd : godsdienstig-staatkundig dagblad » 28 feb 1944 - Art. 43 | Delpher](#)

Logboek St. Jorishorde (Jo Janssen) 1937 – 1939, Scoutingmuseum Baarn

[Oorlogsdoden Nijmegen 1940-1945 - C.M. Draper](#)

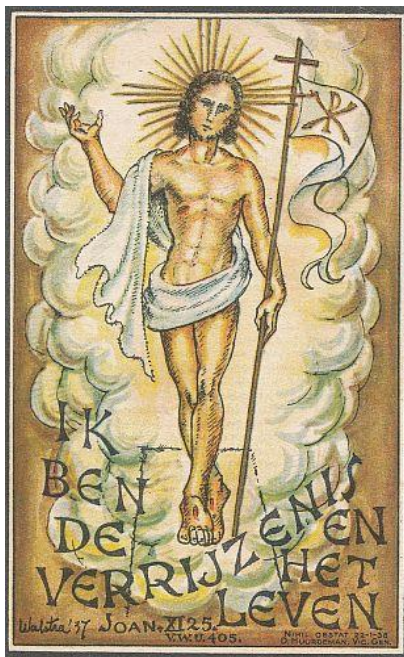
[B277 \(noviomagus.nl\)](#)

[Cornelis Maria. Draper \(Nijmegen, 7 mei 1928 - Nijmegen, Kelfkensbos, 22 februari 1944\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Nijmegen - Bombardement op Nijmegen 22-02-1944 - - graf 140 \(online-begraafplaatsen.nl\)](#)

[Nijmegen - RK Begraafplaats Daalseweg - - graf 1444798 \(online-begraafplaatsen.nl\)](#)

Plotseling nam God tot Zich bij het bombardement van Nijmegen op 22 Februari 1944
HENK HERMANS, geb. 25 Febr. 1922
LUC. DE PRETER, geb. 13 Sept. 1924
WIM MAASSEN, geb. 8 Jan. 1927
KEES DRAPER, geb. 7 Mei 1928
 leden der St. Aloysius-Congregatie.

Zij waren 20 Februari te midden van hun mede-congregantisten nog ter H. Tafel genaderd en hadden toen God beloofd dat zij „gelaten en bereidwillig uit Zijn hand zouden aanvaarden elke wijze van sterven gelijk dit Hem behagen mocht, met alle daaraan verbonden benauwdheden, kwellingen en smarten“ en 2 dagen later bij de vreselijke ramp, die onze goede stad trof klonk plotseling God's stem, die hen uit ons midden wegrukte en hun jeugdig leven met al zijn idealen opeischte als een zoenoffer voor de zonden der wereld.

Beste vrienden, te midden van het oorlogsgeweld zijt gij tot ons groot leedwezen plotseling van ons heengegaan. Maar we weten goddank waarheen. Naar Vader in den hemel en naar uw goede Moeder Maria, aan wie gij u op aarde als Congregantist op een bijzondere wijze hadt toegewijd en die zich niet in edelmoedigheid en liefde laten overtreffen. Een kind van Maria gaat niet verloren.

Dankbaar gedenken wij uw liefde en groote achting voor onze Congregatie en uw voorbeeld van godsdienst en levensernst. Help ons, die achterbleven, vanuit uw glorie door uw voorspraak en naar uw voorbeeld met groot geloof den goeden strijd hier op aarde edelmoedig te blijven strijden, totdat ook ons uur zal gekomen zijn. Ook wij zullen u in ons gebed niet vergeten. Tot weersiens in den hemel. H. Maria Koningin van den vrede, bid voor ons en voor de arme kranke wereld.

K 1246

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.